

VENDIM
Nr. 61, datë 23.9.2015

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja kryetar i Gjykatës Kushtetuese

Sokol Berberi anëtar i “ “

Vitore Tusha anëtare e “ “

Altina Xhoxhaj anëtare e “ “

Fatmir Hoxha anëtar i “ “

Gani Dizdari anëtar i “ “

Besnik Imeraj anëtar i “ “

Fatos Lulo anëtar i “ “

Vladimir Kristo anëtar i “ “

me sekretare Edmira Babaj, në datën 05.05.2015 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 23 Akti, që i përket:

KËRKUES: Petrit Ponari, përfaqësuar nga avokat Besim Peka, me prokurë të posaçme.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Ministria e Shëndetësisë Shoqëria Përmbartimore “Tirana Bailiff's Service” sh.p.k.

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm.

BAZA LIGJORE: Nenet 42/1 dhe 131/f të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6 i Konventës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (KEDNJ).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Vladimir Kristo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, që është shprehur për pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Ministrisë së Shëndetësisë, shpjegimet e subjektit të interesuar, shoqërisë përmbartimore “Tirana Bailiff's Service” sh.p.k., dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuarisi ka punuar në Ministrinë e Shëndetësisë në detyrën e drejtorit të Personelit dhe Burimeve Njerëzore, detyrë të cilën e ka kryer deri në daljen e aktit administrativ nr. 4063 prot, datë 13.09.2013 të Sekretarit të Përgjithshëm, me anë të të cilit i është dhënë masa disiplinore e largimit nga shërbimi civil.

2. Kërkuarisi e ka kundërshtuar në Komisionin e Shërbimit Civil (KSHC) aktin administrativ të lartpërmendur, i cili nuk e ka marrë në shqyrtim kërkesën e tij brenda afatit ligjor prej 30 ditësh.

3. Në këto kushte kërkuarisi i është drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë me kërkesëpadi me objekt shfuqizimin e aktit nr. 4063 prot, datë 13.09.2013, kthimin në detyrë të tij dhe akordimin e pagës deri në momentin e rikthimit në detyrë.

4. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 142, datë 26.12.2013 ka vendosur: pranimin e kërkesëpadisë; shfuqizimin e aktit nr. 4063 prot, datë 13.09.2013; detyrimin e subjektit të interesuar, Ministrisë së Shëndetësisë, të kthejë kërkuarisin në detyrën e drejtorit të Menaxhimit të Burimeve Njerëzore dhe të Edukimit dhe në pamundësi në një pozicion ekuivalent; detyrimin e subjektit të interesuar, Ministrisë së Shëndetësisë, t'i paguajë pagën kërkuarit nga momenti i lirimt deri në rikthimin e tij.

5. Gjykata Administrative e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 173, datë 12.02.2014, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të shkallës së parë. Ky vendim ka marrë formë të prerë në datën 12.02.2014.

6. Pasi vendimi i Gjykatës Administrative të Apelit ka marrë formë të prerë, kërkuesi, bazuar në nenin 65/1 të ligjit nr. 49/2012, në datën 29.05.2014 i është drejtuar shoqërisë përmbarimore “Tirana Bailiff’s Service” sh.p.k. për ekzekutimin e vendimeve të lartpërmendura.

7. Shoqëria përmbarimore, me shkresën nr. 291 prot, datë 25.09.2014, në respektim të ligjit, ka njoftuar debitorin, Ministrinë e Shëndetësisë, për ekzekutim vullnetar të vendimit të formës së prerë.

8. Ministria e Shëndetësisë nuk e ka ekzekutuar vullnetarisht vendimin gjyqësor, prandaj me shkresën nr. 342 prot, datë 09.06.2014 shoqëria përmbarimore i është drejtuar debitorit me vendim për kalim në ekzekutim të detyruar.

9. Shoqëria përmbarimore ka vijuar me këto shkresa ndaj debitorit, Ministrisë së Shëndetësisë: shkresë nr. 358 prot, datë 16.06.2014 “Kërkesë për ekzekutim të vendimit gjyqësor”; shkresë nr. 386 prot, datë 26.06.2014 dhe nr. 392, datë 02.07.2014 “Kërkesë e përsëritur për ekzekutim të vendimit gjyqësor”.

10. Duke qenë se asnjë nga shkresat e lartpërmendura nuk ka marrë përgjigje, me shkresën nr. 411, datë 10.07.2014 me objekt “Urdhër për vendosjen e sekuestros konservative”, shoqëria përmbarimore ka urdhëruar Degën e Thesarit të vendosë sekuestron konservative në llogarinë e debitorit.

11. Gjithashtu, me shkresë nr. 473, datë 05.09.2014 shoqëria përmbarimore ka vendosur gjobitjen e zotit Alfred Careri, në cilësinë e sekretarit të Përgjithshëm pranë Ministrisë së Shëndetësisë, në shumën 50.000 lekë për mospërbushjen e detyrimeve ligjore, duke u bërë pengesë për zbatimin e titullit ekzekutiv.

12. Përsëri me shkresën nr. 555 prot, datë 13.11.2014 dhe me shkresën nr. 639 prot, datë 14.01.2015 nga ana e shoqërisë përmbarimore i është kërkuar Ministrisë së Shëndetësisë ekzekutimi i vendimit gjyqësor.

13. Në datën 27.11.2014 Ministria e Shëndetësisë ka transferuar në llogarinë bankare të shoqërisë përmbarimore shumën prej 389.549 lekësh në favor të kërkuarit.

14. Ndërsa në datën 15.01.2015 Ministria e Shëndetësisë ka njoftuar shoqërinë përmbarimore se i është drejtuar Departamentit të Administratës Publike për marrjen e masave për sistemimin në punë të kreditorit.

15. Pavarësisht kërkesave të përsëritura, kërkuesi dhe shoqëria përmbarimore kanë hasur në pasivitetin e autoriteteve të ngarkuara nga ligji për zbatimin e plotë të vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm.

II

16. **Kërkuesi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) duke pretenduar cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm nga autoritetet e ngarkuara nga ligji, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6/1 të KEDNJ-së.

17. **Subjekti i interesuar**, Ministria e Shëndetësisë, ka prapësuar me shkrim se:

17.1. Lidhur me detyrimin për rikthimin e kreditorit në vendin e punës, në strukturën e Ministrisë, aprovuar me urdhrin e Kryeministrit nr. 187, datë 18.10.2013, si dhe më vonë me urdhrin nr. 21, datë 20.02.2015, nuk ekziston pozicioni i Drejtorit të Burimeve Njerëzore dhe të Edukimit në Vazhdim, detyrë që kryhej nga kërkuesi përpara lirit nga shërbimi civil. Ndërkohë, Ministria, me shkresën nr. P-67/1 prot, datë 29.12.2014, i është drejtuar Departamentit të Administratës Publike për të gjetur mundësinë e sistemimit të kërkuarit në një pozicion analog, në zbatim të vendimit të formës së prerë.

17.2. Lidhur me detyrimin për pagesën e pagës, ministri i Shëndetësisë, me shkresën nr. prot. 3930/12, datë 09.09.2014, ka lëshuar autorizimin nr. 376, datë 09.09.2014, me anë të të cilit autorizon përbushjen e detyrimit financiar në favor të kërkuarit dhe ngarkon sektorin e Financës për ekzekutimin për këtë pjesë të vendimit nr. 142, datë 26.12.2013 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Sektori i Financës ka filluar dhe vazhdon me likuidimin

e detyrimit financiar që Ministria e Shëndetësisë ka ndaj kërkuarit.

18. Subjekti i interesuar, shoqëria përmbarimore “Tirana Bailiff’s Service” sh.p.k., ka parashtruar me shkrim se ka kryer të gjitha veprimet procedurale të parashikuara nga ligji në funksion të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për pretendimin për mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm

19. Ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i një vendimi të formës së prerë të gjykatës është konsideruar në jurisprudencën e Gjykatës si pjesë përbërëse e të drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjyqimit të drejtë. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 35, datë 27.10.2010, nr. 23, datë 17.05.2010, nr. 1, datë 19.01.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi i vendimit të formës së prerë konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësish. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Pa dyshim që një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës.

21. Gjykata, gjithashtu, në jurisprudencën e saj ka rikonfirmuar qëndrimin se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore, deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces. Gjykata, duke u mbështetur edhe në jurisprudencën e Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut, ka theksuar se kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve duhet të vlerësohet nën dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen e aplikantit dhe të autoriteteve përkatëse, si dhe interesin e aplikantit (*shih vendimet nr. 9, datë 14.02.2014; nr. 21, datë 03.06.201; nr. 14, datë 15.04.2010; nr. 8, datë 23.03.2010; nr. 9, datë 01.04.2009; nr. 1, datë 19.01.2009 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Për rrjedhojë, për të arritur në konkluzionin nëse në rastin konkret jemi përpara cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të një vendimi gjyqësor të formës së prerë, Gjykata vlerëson të ndalet në analizën e secilit prej elementeve të sipërcituara.

i. Periudha që duhet marrë në konsideratë

23. Në lidhje me periudhën që duhet të merret në konsideratë, Gjykata vëren se procedurat e ekzekutimit të detyrueshëm janë vënë në lëvizje nga kërkuari me vendimin 173, datë 12.02.2014 të Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë, i cili ka marrë formë të prerë në të njëjtën datë, në datën 12.02.2014. Ndërsa procedurat përmbarimore kanë filluar në datë 29.05.2014 me lajmërimin e debitorit për ekzekutim vullnetar. Në këto kushte, periudha që duhet marrë në konsideratë është nga momenti që vendimi gjyqësor ka marrë formë të prerë deri në datën 19.02.2015, kur kërkuari i është drejtuar kësaj Gjykate.

ii. Kompleksiteti i çështjes

24. Gjykata ka theksuar se për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkruesore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimet nr. 14, datë 15.04.2010; nr. 9, datë 14.02.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Gjykata vëren se çështja në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës

së prerë brenda një afati të arsyeshëm për sa i përket rikthimit në vendin e punës të kreditorit dhe likuidimit të pagës deri në momentin e rikthimit në detyrë. Nga shqyrtimi i dokumenteve të paraqitura Gjykata vlerëson se çështja konkrete nuk paraqet rrethana të veçanta apo komplekse që mund të justifikojnë një vonesë në ekzekutimin e vendimit, ndaj vlerësimi i sjelljes së autoriteteve publike dhe kërkuarit është me rëndësi në këtë kontekst.

iii. Interesi dhe sjellja e kërkuarit

26. Vlerësimi i sjelljes dhe interesit të kërkuarit është një element tjetër përcaktues i kohëzgjatjes së arsyeshme të procedimeve. Gjykata ka theksuar se përdorimi nga ana e kërkuarit i të gjitha procedurave të parashikuara nga e drejta e brendshme, me qëllim sigurimin e mbrojtjes, nuk mund të përdoret si argument kundër tij (*shih vendimet nr. 1, datë 19.01.2009; nr. 9, datë 01.04.2009; nr. 8, datë 23.03.2010; nr. 14, datë 15.04.2010; nr. 24, datë 22.04.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Nga aktet bashkëlidhur kërkesës rezulton se kërkuari ka vepruar në përputhje me të drejtat procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për ekzekutimin e detyrimit që buron nga vendimi gjyqësor i formës së prerë. Ai ka shfaqur interes të vazhdueshëm për ekzekutimin dhe nuk rezulton të jetë bërë shkak apo të ketë shkaktuar vonesa në këtë drejtim.

iv. Sjellja e autoriteteve

28. Gjykata ka theksuar se në fazën e ekzekutimit marrin pjesë jo vetëm palët, pra debitori dhe kreditori, por edhe organet kompetente të ngarkuara me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Roli i këtyre organeve bëhet vendimtar kur debitori nuk pranon të ekzekutojë vullnetarisht detyrimin e tij karshi kreditorit. Në raste të tilla procesi i vendosjes në vend i një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe mënyrën e kryerjes së veprimeve konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (*shih vendimet nr. 6, datë 04.03.2010; nr. 24, datë 22.04.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Në çështjen në shqyrtim rezulton se përmbartuesi gjyqësor, në cilësinë e subjektit procedural në fushën e ekzekutimit, ka kryer të gjitha veprimet procedurale për ekzekutimin e vendimit gjyqësor. Ai jo vetëm i është drejtuar debitorit për ekzekutimin vullnetar të detyrimit, por edhe ka urdhëruar Degën e Thesarit të vendosë sekuestron konservative në llogarinë e debitorit, Ministrisë së Shëndetësisë, si dhe ka vendosur masën me gjobë ndaj eprorit të institucionit debitor. Për pasojë, Gjykata vlerëson se ky subjekt jo vetëm që nuk është bërë shkak për mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë, por ka vepruar në përputhjet me kompetencat e tij ligjore.

30. Në lidhje me sjelljen e debitorit, Gjykata ka theksuar se i takon këtij të fundit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit. Autoritetet shtetërore nuk mund të justifikohen me pamundësinë për të mos respektuar një detyrim që vjen nga një vendim gjyqësor, por duhet të përpiqen me të gjitha mjetet dhe mundësitë që kanë në dispozicion për ta zbatuar atë (*shih vendimet nr. 2, datë 01.02.2011; nr. 10, datë 01.03.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Ndërsa për sa i përket detyrimit për pagesën e pagës për periudhën e qëndrimit pa punë, Gjykata ka theksuar se argumentet lidhur me mungesën e fondeve janë të pamjaftueshme dhe nuk justifikojnë mospagimin e detyrimit. Kërkuarit nuk duhet t'i mohohet e drejta për të përfituar nga rezultati i favorshëm i procesit gjyqësor thjesht duke u mbështetur në argumentin e pamundësisë financiare të shtetit dhe se një vonesë në ekzekutim mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk mund të jetë deri në atë shkallë sa të dëmtojë thelbin e së drejtës për t'iu drejtuar një gjykate (*shih vendimet nr. 48, datë 26.07.2012; nr. 17, datë 23.04.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

31. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vëren se Ministria e Shëndetësisë në komentet me shkrim të depozituara ka prapësuar se në momentin e dhënies së vendimit nr. 173, datë 12.02.2014 të Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë, në organikën e këtij institucioni, sipas urdhrit të Kryeministrit nr. 187, datë 18.10.2013 si dhe më vonë me urdhrin nr. 21, datë 20.02.2015, nuk ekziston pozicioni i drejtorit të Burimeve Njerëzore dhe të Edukimit në Vazhdim, detyrë që

kryhej nga kërkuesi përpara lirimit nga shërbimi civil. Për këtë qëllim, Ministria e Shëndetësisë, me shkresën nr. P-67/1 prot., datë 29.12.2014 i është drejtuar Departamentit të Administratës Publike (DAP) për të gjetur mundësinë e sistemimit në punë të kërkuesit, në zbatim të vendimit të formës së prerë.

32. Në vlerësimin e Gjykatës rrethana se në organikën e institucionit debitor nuk ekziston më pozicioni që mbante kërkuesi përpara lirimit nga shërbimi civil nuk justifikon mospërbushjen e detyrimit që rrjedh nga vendimi i formës së prerë nga ana e debitorit. Ky i fundit duhet të kishte marrë të gjitha masat e nevojshme për rikthimin në punë të kërkuesit, qoftë edhe në një pozicion ekuivalent, sipas dispozitivit të vendimit nr. 142, datë 26.12.2013 të Gjykatës Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, si një detyrim ligjor i cili rrjedh nga një vendim gjyqësor i formës së prerë. Ndërkohë mospërbushja e këtij detyrimi brenda një afati të arsyeshëm sjell për pasojë rritjen në mënyrë progresive të detyrimit financiar, çka rrjedhimisht rëndon në buxhetin e shtetit.

33. Gjykata, gjithashtu, konstaton se detyrimi për rikthimin e kërkuesit në detyrën e drejtorit të Menaxhimit të Burimeve Njerëzore dhe të Edukimit dhe në pamundësi, në një pozicion ekuivalent është në ngarkim të subjektit të interesuar, Ministrisë së Shëndetësisë, e cila, sikurse u theksua më lart, nuk ka ndërmarrë veprimet e nevojshme për planifikimin në punë të tij. Ndërsa shkresa që Ministria e Shëndetësisë i ka dërguar DAP-it, me anë të së cilës e ka vënë atë në dijeni mbi praktikën e kërkuesit, është formale dhe nuk shkarkon nga përgjegjësia Ministrinë e Shëndetësisë për përmbushjen e detyrimeve të përcaktuar në vendimin gjyqësor të formës së prerë.

34. Lidhur me likuidimin e pagës, nga materialet e depozituara Gjykata vëren se ministri i Shëndetësisë, me shkresën nr. prot. 3930/12, datë 09.09.2014, ka lëshuar autorizimin nr. 376, datë 09.09.2014, me anë të të cilit autorizon likuidimin e kërkuesit dhe ngarkon sektorin e Financës për ekzekutimin e detyrimit që rrjedh nga vendimi nr. 142, datë 26.12.2013 i Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Gjithashtu, në datën 27.11.2014 Ministria e Shëndetësisë ka transferuar në llogarinë bankare të shoqërisë përmbartimore shumë prej 389.549 lekësh në favor të kërkuesit.

35. Referuar pretendimeve të kërkuesit Gjykata konstaton se edhe pse në kërkesën fillestare ai ka pretenduar se detyrimi monetar nuk është ekzekutuar nga ana e debitorit, në komentet me shkrim dërguar më pas Gjykatës, kërkesa përqendrohet vetëm në rikthimin në punë të tij. Duke konsideruar edhe faktin se debitori ka shfaqur vullnet për ekzekutimin e vendimit gjyqësor lidhur me likuidimin e pagës dhe ka shlyer një pjesë të detyrimeve për këtë pjesë, Gjykata vlerëson se nuk konstatohet cenim i së drejtës për një proces të rregullt ligjor në lidhje me këtë detyrim.

36. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e ngarkuara nga ligji është i bazuar vetëm për pjesën e detyrimit të rikthimit në punë të kërkuesit.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131, shkronja “P” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

Konstatimin e cenimit të së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë nr. 142, datë 26.12.2013 të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, lënë në fuqi me vendimin nr. 172, datë 12.02.2014 të Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë, vetëm për rikthimin në punë të kërkuesit.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Altina

MENDIM PAKICE

1. Në çështjen me kërkues Petrit Ponarin dhe me objekt *konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm*, nuk pajtohem me qëndrimin e shumicës.

2. Shumica ka vlerësuar se pretendimi i kërkuesit për cenim të së drejtës për një proces të rregullt ligjor, si rrjedhojë e mosekzekutimit brenda një afati të arsyeshëm të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e ngarkuara nga ligji, është i bazuar vetëm për pjesën e detyrimit të rikthimit në punë të kërkuesit (§ 36 i vendimit).

3. Ashtu siç është evidentuar edhe nga shumica, Gjykata i analizon pretendimet për kohëzgjatje të arsyeshme të procedimeve nën dritën e rrethanave të çështjes duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen e aplikantit dhe të autoriteteve përkatëse, si dhe interesin e aplikantit (§ 21 i vendimit).

4. Sipas shumicës, çështja në shqyrtim ka për objekt mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm për sa i përket rikthimit në vendin e punës të kërkuesit dhe likuidimit të pagës deri në momentin e rikthimit në detyrë. Nga shqyrtimi i dokumenteve të paraqitura shumica ka vlerësuar se çështja konkrete nuk paraqet rrethana të veçanta apo komplekse që mund të justifikojnë një vonesë në ekzekutimin e vendimit, ndaj vlerësimi i sjelljes së autoriteteve publike dhe kërkuesit është me rëndësi në këtë kontekst (§ 25 i vendimit).

5. Lidhur me vlerësimin e kompleksitetit të rrethanave të çështjes konkrete shumica duhej të ishte ndalur në kuadrin ligjor përkatës. Kështu, ligji nr. 152, datë 30.05.2013 “Për statusin e nëpunësit civil”, në nenin 7, shkronja ”dh” përcakton se Departamenti i Administratës Publike ndërmjet të tjerash ka edhe detyrën e përgatitjes së planit vjetor të pranimit për institucionet e administratës shtetërore. Ndërsa Vendimi i Këshillit të Ministrave nr. 108, datë 26.2.2014 “Për planin vjetor të pranimit në shërbimin civil” përcakton: “Institucionet e administratës shtetërore/institucionet e pavarura/njësitë e qeverisjes vendore, për planifikimin vjetor të pranimit në shërbimin civil, të kenë parasysh: a) mbushjen e moshës së pensionit të nëpunësit civil; b) parashikimin e vendeve të reja në shërbimin civil; c) ecurinë e krijimit të vendeve vakante në shërbimin civil për arsye të tjera të paparashikuara në shkronjat “a” dhe “b” të kësaj pike (pika 3)”. Më tej parashikohet se “çdo institucion i administratës shtetërore përgatit planin e nevojave të tij për rekrutim në shërbimin civil për vitin e ardhshëm. [...] Njësia e menaxhimit të burimeve njerëzore në Kryeministri dhe çdo ministri hartojnë planin e konsoliduar të nevojave për rekrutim për të gjithë sistemin përkatës që përfshin aparatën e tij dhe institucionet e varësisë. [...] Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Ministrave apo ministrive, brenda muajit nëntor, i dërgon Departamentit të Administratës Publike planin e konsoliduar të nevojave për pranim për të gjithë sistemin përkatës. [...] Departamenti i Administratës Publike, deri në fund të muajit dhjetor, harton projektvendimin për planifikimin vjetor të pranimit për administratën shtetërore. [...] Projektvendimi i përgatitur sipas pikës 8 të këtij vendimi propozohet në Këshillin e Ministrave nga ministri përgjegjës për administratën publike deri në fund të muajit janar. [...] Këshilli i Ministrave, jo më vonë se fundi i muajit shkurt, miraton planin vjetor të pranimit për institucionet e administratës shtetërore (pikat 4, 6, 7, 8, 9 dhe 10 të vendimit të Këshillit të Ministrave).

6. Në këndvështrim të këtij kuadri ligjor rregullator rezulton se ka një proces dhe procedurë të caktuar mbi të cilën veprojnë dhe ndërveprojnë disa institucione përgjegjëse secila për detyra specifike për të hartuar dhe miratuar planin vjetor të pranimit në shërbimin civil për çdo vit. Në këto kushte, nuk mund të thuhet se çështja nuk ka kompleksitet për shkak të mënyrës se si veprohet në të tilla raste, ku bashkëveprimi, bashkëpunimi dhe zbatimi me përpikëri në kohë dhe cilësi i të gjitha detyrave të ngarkuara institucioneve përkatëse janë thelbësore për respektimin e planit vjetor të pranimit.

7. Duke iu kthyer rastit konkret konstatohet se procedurat e ekzekutimit të detyrueshëm janë

vënë në lëvizje nga kërkuesi me vendimin nr. 173, datë 12.02.2014 të Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë, i cili ka marrë formë të prerë në të njëjtën datë, në datën 12.02.2014. Kërkuesi i është drejtuar kësaj Gjykate në datën 19.02.2015. Ministria e Shëndetësisë, me shkresën nr. P-67/1 prot., datë 29.12.2014 i është drejtuar Departamentit të Administratës Publike (DAP) për të gjetur mundësinë e sistemimit në punë të kërkuesit, në zbatim të vendimit të formës së prerë.

8. Nisur nga këto fakte, periudha rreth 1 vit (12.02.2014 -19.02.2015), e cila është marrë në analizë nga Gjykata për efekt të rikthimit në punë të kërkuesit, nuk është një afat i tillë për të dalë në konkluzionin se ka pasur shkelje në drejtim të mosekzekutimit të vendimit të formës së prerë brenda një kohëzgjatje të arsyeshme. Kjo për shkak se duke iu referuar Planit Vjetor të Pranimit për vitin 2015, mbi bazën e të cilit duhet të ekzekutohet edhe vendimi nr. 173, datë 12.02.2014 i Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë, rezulton se procesi për kthimin në punë të kërkuesit është një proces në vazhdimësi. Ky proces për krijimin e marrëdhënieve të punës në shërbimin civil nuk është përmbyllur dhe nuk i ka ezauruar ende efektet.

9. Për sa më sipër, vlerësoj se, bazuar në rrethanat e çështjes, periudhën kohore për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë, sjelljen e autoriteteve dhe kompleksitetin e çështjes, pretendimi i kërkuesit për cenimin e procesit të rregullt, për shkak të mosekzekutimit të vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, është i pabazuar dhe, rrjedhimisht, shumica duhej të vendoste rrëzimin e kërkesës

Anëtar: Sokol Berberi